

Mál nr. 202/2016**M og
váttryggingafélagið V v/ábyrgðartryggingar (X)****Vinnuslys við hreinsun steypusílós 14. apríl 2014.****Gögn.**

Málskot, mótttekið 29.6.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 9.8.2016, ásamt gögnum.

Málsatvik.

Samkvæmt lýsingu í lögregluskýrslu slasaðist M við að verða fyrir steypusíló (steyputunnu) á vinnustað sínum hjá X. Í skýrslu Vinnueftirlitsins, sem rannsakaði vettvang, kemur fram að M hafi verið að hreinsa steypu úr hliðum steypusílós og hafi farið af palli við hlið sílósins og upp á veggkant við hlið þess, til að ná að hreinsa steypuna betur. Við verkið hafi hann verið með heyrnahlífar og hjálm, verið að horfa ofan í sílóð og því ekki séð þegar steyputunna kom keyrandi eftir færibaldi og lenti á honum. Ljóst er af lýsingum af vettvangi að M fór í veg fyrir leið svonefndrar steyputunnu eftir færibaldi. Að mati Vinnueftirlitsins var orsök slyssins sú að það hafi ekki verið fullnægjandi varnir til að stöðva færibaldi þegar starfsmaður var kominn út á leið þess til að hreinsa steypusíló. Þannig hafi starfsmenn ekki getað unnið vinnu sína áhættulaust. Vinnueftirlitið telur einnig að ekki hafi verið til fullnægjandi verklagsreglur um hvernig skuli staðið að hreinsun steypusílósins.

M telur að á grundvelli skýrslu Vinnueftirlitsins að ljóst sé að aðbúnaður á vinnustað M hafi verið saknæmur. Auk þess vísar M til þess að saknæmur skortur hafi verið á verklagsreglum og leiðbeiningum á vinnustað X og bendir á að verklagi hafi verið breytt eftir slysið á þann veg að færiband sé stöðvað sérstaklega áður en starfsmenn fari á þann stað sem M var á þegar hann slasaðist. Einnig mótmælir M fullyrðingum X um að verklag hafi verið skýrt á slysdegi, t.d. að rjúfa ætti straum á færibaldi eða að starfsmenn ættu að framkvæma verkið með öðrum hætti. Ekki hafi verið skýrar verklagsreglur fyrir hendi og á því beri X ábyrgð.

V telur f.h. X að verklagsreglur hafi verið skýrar á slysdegi og telur auk þess að skýrsla Vinnueftirlitsins sé örökstudd með öllu og í andstöðu við þær upplýsingar sem X hafi lagt fram. Af hálfu X er byggt á því að hefðbundið hafi verið að vinna verk það sem M var að vinna með þeim hætti að starfsmenn væru á palli við sílóð, en ekki með því að fara upp á færibaldi sem M fór upp á. Auk þess hafi verið rofar við hverja starfsstöð til að rjúfa straum á færibaldi, ef starfsmenn þyrftu að fara inn á umferðarleið þess. X vísar til þess að M hafi ekki haft nokkra ástæðu til að nota þá aðferð sem hann notaði til að hreinsa hliðar sílósins sem hann var að hreinsa. Hann hefði frekar átt að nota sköfu með löngu skafti, sem hafi verið tiltæk. Auk þessa hafi M verið búinn að starfa hjá X í átta ár á slysdegi og hafi því verið öllum hnútum kunnugur á vinnustaðnum. Verði því að líta svo á að slysið verði ekki rakið til annars en óaðgæslu M sjálfs.

Álit.

Þegar litið er til gagna málsins verður ekki horft framhjá því að niðurstaða Vinnueftirlitsins um aðstæður á slysavettvangi er nokkuð afdráttarlaus og telst rökstuðningur varðandi skort á skýrum verklagsreglum ganga framar fullyrðingum X um skýrt verklag nú, eftir að slysið átti sér stað. Auk þess verður ekki annað séð en að verklag hafi verið gert skýrara eftir slysið. Verður því að líta svo á að X hafi ekki, með nægilega skýrum hætti sett verklagsreglur um hvernig starfsmenn áttu að bera sig að við að hreinsa steypusílóin, í ljósi þeirrar augljósu slysaættu sem var þar sem starfsmenn áttu greiða leið inn á umferðarleið færibands þess sem steyputunnur fóru um. Ber X því skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M.

Ekki verður hjá því komist að líta einnig til háttsemi M sjálfs. Í 23. gr. a. í skaðabótalögum nr. 50/1993 kemur fram að starfsmaður sem lendir vinnuslysi geti borið hluta tjóns síns sjálfur hafi hann sýnt stórkostlegt gáleysi eða ásetning við vinnu sína. Í þessu máli er ljóst að M hafði unnið hjá X í átta ár þegar hann slasaðist. Honum hefði því átt að vera fullljósar aðstæður á vettvangi og honum hefði ekki átt að dyljast sú hættu að fara inn á umferðarleið færibandsins án þess að rjúfa straum þess.

Telst þessi háttsemi til stórkostlegs gáleysis hans og með hliðsjón af atvikum öllum telst hann bera þriðjung tjóns síns sjálfur.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V en ber þriðjung tjóns síns sjálfur.

Reykjavík, 20. september 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.